

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної
конференції молодих учених
«МЕДИЧНА НАУКА – 2023»

(Полтава, 1 грудня 2023 року)

Полтава-2023

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної
конференції молодих учених
«МЕДИЧНА НАУКА – 2023»
(Полтава, 1 грудня 2023 року)

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА МЕДИЦИНА ТА МОРФОЛОГІЯ

Алієв Р.Б., Носар В.І., Розова К.В., Портниченко А.Г.	67
СТРУКТУРНІ ТА МЕТАБОЛІЧНІ ПОРУШЕННЯ ПРИ КОМОРБІДНОМУ ПЕРЕБІГУ ЗАПАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ЛЕГЕНЯХ НА ТЛІ ІНСУЛІНОРЕЗИСТЕНТНОСТІ ТА ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ 2 ТИПУ	
Балюк О.Є.	68
ОСОБЛИВОСТІ ХІМІЧНОЇ ДЕПІЛЯЦІЇ В БІЛИХ ЩУРІВ ЯК МОДЕЛЬНОЇ ПАТОЛОГІЇ	
Данилів О.Д., Шепітько В.І., Стецук Є.В., Борута Н.В.	70
МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНІ ЗМІНИ ТРИЙЧАСТОГО ВУЗЛА ПРИ МОДЕЛЮВАННІ ГОСТРОГО АСЕПТИЧНОГО ЗАПАЛЕННЯ У ЩУРІВ	
Дубінін Д.С., Шепітько В.І., Дубінін С.І., Стецук Є.В., Борута Н.В.	72
ОСОБЛИВОСТІ БУДОВИ ВНУТРІШЬОПЕЧІНКОВИХ ЖОВЧОВИВІДНИХ ПРОТОК У ХИЖИХ ССАВЦІВ	
Максименко О.С.	73
РЕЗУЛЬТАТИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО МОДЕЛЮВАННЯ АСЕПТИЧНОГО ПЕРИТОНІТУ У БІЛИХ ЩУРІВ	
Павлова О.О., Лукянова Є.М.	74
ВПЛИВ МЕЗЕНХІМАЛЬНИХ СТОББУРОВИХ КЛІТИН НА ПОКАЗНИКИ ПРООКСИДАНТНО-АНТИОКСИДАНТНОГО ГОМЕОСТАЗУ У ЩУРІВ ЗІ СКОПОЛАМІН-ІНДУКОВАНОЮ ДЕМЕНЦІЄЮ АЛЬЦГЕЙМЕРІВСЬКОГО ТИПУ	
Семака О.В.	75
ДІЯ НАНОЧАСТИНОК МАГНЕТИТУ НА ГАЗИ КРОВІ, PH ТА ЕЛЕКТРОЛІТИ В ІНТАКТНИХ ТВАРИН	
Цінкевич Ю. Б., Древаль М. В.	76
ХАРЧОВІ АСПЕКТИ ВЕГАНСЬКОЇ ДІЄТИ	
Штепа К.В., Шепітько В.І., Стецук Є.В.	78
МОРФО-СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ МАЛИХ СЛИННИХ ЗАЛОЗ ТВЕРДОГО ПІДНЕБІННЯ ПРИ ВВЕДЕННІ ТРИПТОРЕЛІНУ НА РАННІХ ТЕРМІНАХ ДОСЛІДЖЕННЯ У ЩУРІВ	

ГУМАНІТАРНІ ПРОБЛЕМИ МЕДИЦИНИ ТА ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

Efendiieva S.M., Vardanian A.O., Slipchenko L.B., Prykhodko Ya.M., Navylyieva K.H.	80
IMPROVING MEDICAL ENGLISH WITH YOUGLISH VIDEO CONTEXT AND WORDCLOUDS.COM	
Жамардій В.О.	82
ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ФІТНЕС-ТЕХНОЛОГІЙ	
Лісецька І.С., Кривенський Т.П.	83
МІСЦЕ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ	
Приліпка К.О.	85
ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ МЕДИКІВ ДО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ	
Харченко В.В., Вороний Д.Р.	87
ВПЛИВ НАВЧАННЯ У ВНЗ НА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ	

УДК 378.6:61.091.212-044.332:355.01

Приліпка К.О.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ МЕДИКІВ ДО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Полтавський державний медичний університет

На сьогоднішній день процес адаптації став невід'ємною частиною нашого життя. Студенти першого курсу є найбільш вразливою групою з точки зору адаптації серед інших курсів. Нове, незнайоме середовище зі студентів, викладачів до якого потрапляє першокурсник з початком навчання у ЗВО, є для нього потенційно хвилюючим періодом. Як відомо, навчання у закладах вищої освіти збігається періодом незрілості, тому характеризується складністю становлення у молоді особистісних рис. Важливу роль у процесі адаптації відіграє період переходу від шкільного навчання до студентського. На початку навчання студенти зіштовхуються з низкою труднощів: завищені вимоги до розумової працездатності, різноманітність інформації, яку необхідно засвоїти, високий рівень відповідальності, життя у стані війни, стресові ситуації, пов'язані зі складанням заліків, іспитів, порушення режиму дня, дефіцит часу. У дослідженні особливостей адаптації студентів до навчального процесу С. Самигін зазначає, що вона закінчується наприкінці другого або на початку третього навчального семестру. Завдяки адаптації досягається рівновага між організмом і навколишніми факторами. Успішність процесу адаптації залежить від психологічних властивостей особистості, рівня її розвитку, що визначається оптимальним рівнем особистісної регуляції діяльності та поведінки.

Соціальна адаптація є необхідною умовою соціалізації людини. Вона дозволяє не просто проявити себе, своє ставлення до людей, діяльності, бути активним учасником соціальних процесів, але й завдяки цьому забезпечити своє соціальне самовдосконалення. Природа сформувала здатність людини до соціальної адаптації і адаптаційних процесів у різних сферах життєдіяльності. Завдяки цьому люди успішно пристосовуються навіть до винятково складних і несприятливих умов.

Проблема взаємодії особистості і середовища є надзвичайно важливою у вивченні закономірностей психічного розвитку. Особливе значення має з'ясування сутності та механізмів адаптації особистості до середовища. Особистість розвивається в процесі своєї життєдіяльності, коли відбувається зміна дитячого відношення до реальності. Для характеристики явищ порушення адаптаційних процесів було введено поняття дезадаптації.

Психосоціальна дезадаптація може виникнути внаслідок стресів, фізичних і психічних захворювань, емоційних переживань, конфліктів тощо. Найчастіше вона зумовлює збої у процесі оволодіння особистістю відповідної ролі при входженні в нову соціальну ситуацію, набуття навичок спілкування та взаємодії. Супроводжується незадоволенням особистості своїм становищем у групі, ефективністю реалізації свого комунікативного потенціалу, зниженням самооцінки, розмиванням індивідуальності, посиленням незадоволеності своїм становищем у соціальному оточенні загалом.

Мета: дослідити та оцінити ступінь дезадаптації серед студентів медиків.

Матеріали та методи. До даного дослідження залучено студентів медиків, які навчаються на медичному №1, 2 та стоматологічному факультетах, Полтавського державного медичного університету. За умов підписаної інформованої згоди, проведено обстеження 40 студентів медиків, всі студенти розділені на 2 групи. **До першої групи** належать студенти медики, які є ВПО та навчаються у ПДМУ (24 студенти). **До другої** групи віднесено студентів медиків ПДМУ (16 студентів).

Студентам обох груп було запропоновано пройти обстеження за допомогою анкетування «Шкала для комплексної оцінки ступеню психосоціальної дезадаптації у різних сферах» (Герасименко Л.О., Скрипніков А.М 2018).

За результатами анкетування встановлено, що у **1 групи 24 студентів медиків, які є ВПО** та навчаються у ПДМУ, спостерігається соціально-інформаційна дезадаптація легкого ступеню (у 12 студентів), міжособистісна дезадаптація легкого ступеню (у 10 студентів), сімейна дезадаптація легкого ступеню (у 8 студентів), соціально-економічна дезадаптація легкого ступеню (у 14 студентів). У **2 групи 16 студентів** медиків, які навчаються у ПДМУ: спостерігається соціально-інформаційна дезадаптація легкого ступеню (у 10 студентів), міжособистісна дезадаптація легкого ступеню (у 8 студентів), сімейна дезадаптація легкого ступеню (у 5 студентів), соціально-економічна дезадаптація легкого ступеню (у 7 студентів).

Висновки. Отже, отримані результати анкетування показують, що серед студентів медиків, які навчаються у ПДМУ в обох групах виявлено легкий ступінь психосоціальної дезадаптації серед таких видів: соціально-інформаційна, міжособистісна, сімейна, соціально-економічна адаптація.

Адаптація студентів до нових умов навчання дуже складний, багатограний та динамічний процес, який часто зумовлений новим соціальним середовищем і пов'язаний з необхідністю подолання низки труднощів, що мають як об'єктивний, так і суб'єктивний характер. Комплексне знання особливостей психосоціальної адаптації, що характеризують результативність процесів адаптації є важливим завданням для роботи викладача, який має не тільки здійснювати моніторинг, але і контролювати процеси адаптації серед студентів. Також є доцільним розробити методи профілактики психосоціальної дезадаптації для студентів.

З метою попередження адаптаційних проблем слід здійснювати такі завдання: 1) завдання інформування – про умови проживання, навчальні предмети, науково-педагогічний склад, студентські організації, спортивні гуртки, гуртки студентської самодіяльності, психологічну службу ЗВО; 2) комунікативні завдання – сформувати колектив, налагодити спілкування у групі, налагодити стосунки між студентами та викладачами, кураторами; 3) навчальні завдання – допомога у оволодінні навчальними навичками, самоорганізація тощо.